

[Finansministeren.]

skal finde en rimelig overgang. Det er nu engang sådan, at man kan ikke pludselig stille folk over for voldsomme ændringer i deres økonomiske forhold; det må der tages hensyn til, og derfor skal der være en rimelig overgangsordning.

Hvis man kan anerkende disse principper, mener jeg i og for sig heller ikke, der er slået noget i stykker ved debatten i dag. Så kan vi gå ind i denne debat og prøve på at finde frem til ordninger, der opfylder disse formål.

Jeg afviser altså ikke at gå ind i de forskellige drøftelser, vi skal ikke have låst noget af i dag. Men jeg mener indtil videre i hvert fald, at den ordning, vi har nu, og som også med god grund har været anvendt i mange år, er en logisk sammenhængende, teknisk god skatteordning, som man i hvert fald skal tænke sig godt om inden man afskaffer.

Jeg vil på ny og til slut henvise til, at det kan vel heller ikke have været sådan helt ud i den blå luft, at man under den forrige regering i 1970 fik nedfældet de regler, vi i dag har i ligningsloven.

Bendix: Jeg skal lige gøre nogle ganske få bemærkninger til hr. Ømann. Det kunne for så vidt være ganske interessant, hvis hr. Ømann og socialistisk folkeparti ville lave — tiden må vist være inde til det nu — nogle beregninger over boligudgiftsforløbet over de 14 år i selvejerboligen, hvis socialistisk folkepartis tanker blev ført igennem. Det ville også være interessant at få nogle beregninger, som viser situationen for nye parcelhusejere, for så vidt angår deres liv og levned i perioden fra 1974-75 til 1988-89, og det ville for det tredje være ganske interessant at få nogle opstillinger og nogle beregninger, så vidt det er gørligt, over nye parcelhusejeres vilkår fra 1988 og fremefter. Det er altså sådanne opstillinger, der må være forudsætningen for en virkelig bedømmelse af socialistisk folkepartis forslag, som efter min bedste opfattelse indtil nu hviler på et noget luftigt grundlag.

Forudsætningen for forslaget er dernæst, at der kan ske en sondring mellem erhvervs-mæssig gæld og privat gæld, og vi har endnu ikke fået godtgjort, at det rent faktisk kan lade sig gøre. Vi har fra finansministeriet nogle oplysninger om, hvordan dette funge-

rer i lande, hvor man har forsøgt sig med det, og de opfordrer ikke ligefrem til efterfølgelse.

Til boligministeren har jeg ikke mange bemærkninger. Boligministeren svarede venligt forekommende på det par spørgsmål, jeg havde rejst, og det var jeg tilfreds med. Den eneste bemærkning, jeg skal gøre i forbindelse med boligministerens indlæg, er, at det er meget vigtigt, at vi får diskuteret til bunds, hvordan lejeloven skal have et klart sigte i retning af frigørelse. Ministeren kom med nogle venlige betragtninger, men det er naturligvis fuldstændig klart for ministeren, såvel som det er for mig, at disse skal præciseres væsentligt.

Til finansministeren vil jeg sige, at jeg altid har haft stor modvilje imod at bevæge mig baglæns ind i fremtiden med blikket stift rettet mod fortiden. Vi kan selvfølgelig optage en vældig diskussion om boligforliget i 1966, og hvad der blev lavet af godt, og hvad der blev lavet af skidt i forbindelse med boligforliget i 1966, vi kan også diskutere realkreditloven, og vi kan diskutere ændringerne i ligningsloven af 1969, og meget andet kan vi diskutere, som er passeret i fortiden. Men det er i hvert fald ganske oplagt, at særlig frugtbart er det ikke.

Jeg vil godt slå fast, at uanset hvor meget eller hvor lidt medansvar mit parti har for f. eks. ligningsloven efter den formulering, den fik i forbindelse med realkreditforliget i 1969, så er det åbenbart, at vi naturligvis, hvis vi havde haft ansvaret på nuværende tidspunkt, ville have taget den op til revision i forbindelse med den 15. almindelige vurdering. Det tror jeg også finansministeren er fuldstændig klar over at vi ville og måtte have gjort.

Jeg tror ikke, at finansministeren mener det alvorligt med at tage sit ligningslovforslag tilbage. Hvis han gør det, fremsætter vi det eller i hvert tilfælde noget tilsvarende eller i en væsentligt ændret skikkelse, må jeg nok hellere sige for præcisionens skyld, for netop at klare problemerne i forbindelse med den 15. almindelige vurdering. Lad mig gøre det helt klart, at hvis finansministeren skulle hitte på det, hvad jeg ikke tror finansministeren gør, er det klart, at vi vil fremsætte og formulere et forslag, som løser de problemer, der er opstået i forbindelse med den 15. almindelige vurdering.